

mærkt, at det er meget muligt, at der ogsaa ude i denne Krisetid ligger en Mulighed for, at saadanne Foranstaltninger bliver nødvendige, men at gaa til dem, før den absolutte Nødvendighed er for Haanden, saa længe Forholdene kan reguleres paa anden Maade, forstaar jeg ikke, at nogen vil tilraade. Rimeligvis ligger de Tilstande, hvor Staten maatte overtage Forsyninger af den Art, paa et Tidspunkt, hvor Landet var fuldkommen udelukket fra al Tilførsel, og hvor man derfor levede som under en permanent Belejringstilstand.

Derfor er det nødvendigt for Regeringen, at den nu faar at vide, hvilken Vej man her i Folketinget ønsker fulgt. Venstres Dagsorden siger: Regeringens Kornpolitik er forfejlet, den maa ændres. Jeg har sagt, at denne Dagsorden er en Opfordring, til sigtet eller ikke, til Regeringen eller Indenrigsministeren om at gaa. Højres Dagsorden fremstiller et Princip, en Teori om en Ordning, som jeg ikke kan tilraade, og som jeg ikke paa nærværende Tidspunkt vil tage Ansvaret for at gennemføre. Jeg vil yderligere sige, at den Maade, hvorpaa de to Dagsordener er førte frem, baade af Højres Ordfører (Schovelin) og af Venstres Ordfører (P. Th. Nielsen), kan nok saa meget afsvækkes af den ene og den anden Taler. Den ene og anden Taler af Venstre kan her sige: Det har ikke været vor Hensigt, at denne Sag skulde blive en politisk Aktion. Ikke blot selve Dagsordenen, men ogsaa Ordførers Ordførerskab gør den dertil. Derfor er det nødvendigt for Regeringen at vide, om den har et Flertal i Folketinget bag sig eller ikke, naar den nu har fremstillet for dem den Kornpolitik, den agter at føre. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har nævnt, at jeg en Gang i min Tale brugte det Ord, at Fejlgreb havde været uundgaaelige, og hvorledes skulde det have været anderledes end, at man i det Verdensmørke, hvori vi har befundet os, har maattet prøve sig frem, ja, famle sig frem. Hvis man ser tilbage til August, og hvorledes Tilstanden var i August, hvis man vil erindre sig selv i August, saa vil man vide, at man den Gang vidste uhyre lidt om, hvorledes disse Forhold vilde udvikle sig, og at den Mand ikke var til, i alt Fald i de nordiske Lande, som kunde sige, hvad der vilde ske i denne Krig, og hvorledes den vilde forme sig i disse Lande. Paa det Tidspunkt, i det Mørke, som den Gang herskede, maatte man prøve sig frem, og da var der Dage, hvor man maatte famle sig frem. Men nu er Tiden gaaet, mange Maaneder er gaaet,

og hvis Omvæltninger ikke finder Sted i Krigens Udvikling, kan vi dog drage Linierne videre og videre med nogenlunde Sikkerhed. Vi har en Række af Erfaringer bag os, og det er disse Erfaringer, som gør, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være med til andet end at anbefale Tinget, at den Kornpolitik, som nu er ført, og som jeg her har skildret, fortsættes. Og jeg tror, Tinget vil forstaa, at det kun vil kunne betyde en uhyre Svækkelse, hvis alt det, der her er lagt til Rette, skulde omstyrtes, og helt nye Veje, som ingen hidtil har foreslaaet, nu pludselig skulde føres frem som Rettesnor.

Formanden: Skønt Tiden er langt fremskredet, vil jeg dog søge at føre denne Sag til Afslutning i dette Møde. Jeg ved, at der er adskillige Medlemmer, for hvem det er af Vigtighed, at denne Sag kunde afsluttes i Dag, fordi det er nødvendigt for dem at rejse. Derfor anmoder jeg efterfølgende Talere om at fatte sig saa kort som muligt. Der er endnu 5 Talere indtegnede foruden Ordføreren for Forespørgerne.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om han mener sig i Stand til at modtage Højres Dagsorden, hvis vi dermed opgiver vor Dagsorden. Indenrigsministeren opfatter jo vor Dagsorden saaledes, at der deri er en politisk Aktion mod ham. Det er ingenlunde vor Hensigt, og jeg spørger altsaa Indenrigsministeren, om han, hvis vi lader vor Dagsorden falde, da vil kunne tage imod Højres, thi hvis han vil kunne det, vil jeg tilraade, at vi tager vort Forslag til Dagsorden tilbage.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har sagt, hvorfor jeg ikke kunde modtage Venstres Dagsorden, og jeg har sagt, at der i Højres Dagsorden anbefaledes Planer, jeg ikke turde bære Ansvaret for at gennemføre. Saaledes som Højres Dagsorden er affattet, vil jeg derfor heller ikke kunne modtage den.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Naar Ministeren ikke kan tage imod den udstrakte Haand, vil jeg her vist, finder jeg det selvfølgelig rigtigst, at vi fastholder vor Dagsorden.

Mølgaard-Nielsen: Jeg er fuldstændig enig i, hvad der er udtalt af de Talere, som har talt paa de fattige rugdyrkende Egnen